

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

COM(91) 37 def.

Brussel, 11 februari 1991

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren

(door de Commissie ingediend)

TOELICHTING

I. INLEIDING

1. Massaconsumptiegoederen zijn een potentiële bron van grote schade aan het milieu om de eenvoudige reden dat zij grote hoeveelheden worden vervaardigd en gebruikt. Het milieu-effect kan zich voordoen tijdens alle stadia van de levenscyclus van het produkt, dus bij de fabricage, distributie, consumptie/gebruik en de verwijdering na gebruik.
2. In het vierde actieprogramma inzake het milieu van de Europese Gemeenschap (1987-1992)⁽¹⁾ is de noodzaak benadrukt van de ontwikkeling van een op "schone" produkten gericht beleid dat streeft naar voorkoming, vermindering en, voor zover mogelijk, wegneming van de verontreiniging aan de bron, en dat wil komen tot een verantwoord beheer van nieuwe grondstoffen en hulpbronnen. Met name dienen de voorstellen gericht te zijn op "het opstellen van criteria voor vanuit milieu-oogpunt verantwoorde produkten, d.w.z. produkten die weinig of geen afval opleveren in het verwijderingsstadium.
3. Derhalve heeft de Commissie in haar mededeling aan de Raad en het Parlement inzake een communautaire strategie voor afvalbeheer⁽²⁾ aangekondigd een communautair kader voor een systeem voor de toekenning van milieukeuren (milieukeursysteem) te gaan opzetten.
4. De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft, toen hij in zijn resolutie inzake het afvalbeleid⁽³⁾ deze mededeling goedkeurde, verklaard dat prioriteit moet worden gegeven aan voorkoming of vermindering aan de bron, met name door het gebruik van schone produkten. Om die reden heeft de Raad de Commissie verzocht om ecologische criteria voor produkten uit te werken aan de hand van de beste technologie die beschikbaar is en geen buitensporige kosten tot gevolg heeft en die, al naar gelang van

(1) PB C 328 van 7.12.1987, blz. 1

(2) Doc. SEC(89)934 van 14.9.1989

(3) PB C 222 van 18.5.1990

- toepassing, het gebruik van recycleerbare, opnieuw te gebruiken of biologisch afbreekbare stoffen omvat. Bovendien heeft de Raad de Commissie verzocht met een voorstel te komen voor een milieukeursysteem voor de gehele Gemeenschap.
5. Het Europese Parlement heeft reeds zijn steun gegeven aan een communautaire milieukeur voor schone produkten in zijn resolutie over afvalbeheer en voormalige vuilstortplaatsen⁽⁴⁾.
 6. Onderstreept moet worden dat het op vrijwilligheid gebaseerde milieukeursysteem, waarbij men volledig vrij is om al dan niet een keur aan te vragen, stimulansen zal scheppen voor het ontwerpen van produkten waarbij geen grote hoeveelheden afval of schadelijk afval ontstaan, en die het gevaar van verontreiniging als gevolg van in het milieu vrijkomende stoffen, lawaai en stankhinder doen verminderen.
 7. Verder is de milieukeur een inspelen op de toenemende milieubewustheid van de consument in de hele Gemeenschap en op zijn eis om informatie bij zijn aankopen. Wat de consument betreft betekent het milieukeursysteem een bijdrage tot de ontwikkeling van een integraal concept van consumentenvoorlichting over kwaliteit en milieugedrag van een produkt.
 8. De Bondsrepubliek Duitsland heeft in 1978 het Blauwe-Engelplan geïntroduceerd, dat sindsdien een belangrijke rol heeft gespeeld bij de bevordering van milieuvriendelijke alternatieven met gebruikmaking van de krachten van de markt. Bovendien speelt het Blauwe-Engelplan een leidende rol in de grote sector van de overheidsopdrachten.
 9. Een aantal andere Lid-Staten, zoals Frankrijk, het Verenigd Koninkrijk, Nederland en Denemarken overwegen momenteel het opzetten van een milieukeursysteem.
 10. De Commissie is van mening dat bij een overvloed van nationale milieukeursystemen het gevaar ontstaat van versnippering van de eenheidsmarkt en van concurrentievervalsing in de Gemeenschap. Verder zou het opzetten van nationale milieukeursystemen in het zicht van de voltooiing van de eenheidsmarkt de integratie van economisch en consumentenbeleid in gevaar kunnen brengen.

(4) PB C 190 van 20.7.1987

II. SITUATIE IN DE LID-STATEN VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

De Bondsrepubliek Duitsland

De Bondsrepubliek Duitsland was het eerste land waar een officieel milieukeursysteem werd geïntroduceerd en is nog steeds het enige land in de Gemeenschap waar dit is gebeurd.

De belangstelling voor de Blauwe Engel onder de fabrikanten groeide in de eerste jaren van het bestaan van het symbool maar langzaam, zodat drie jaar na de invoering van het systeem slechts 100 produkten het symbool droegen en zes jaar na de invoering 500 produkten. De laatste tijd is de belangstelling van het bedrijfsleven tegelijk met het groeiend milieubewustzijn van de Duitse consument toegenomen. In juli 1989 was het aantal produkten dat de Blauwe Engel droeg gestegen tot 3.100 en omvatte 57 produktgroepen. De meeste produkten met een keur worden gefabriceerd door Duitse bedrijven. Slechts 10 % van de aanvragen zijn ingediend door niet-Duitse bedrijven, terwijl er toch geen beperkingen gelden voor buitenlandse bedrijven.

Denemarken

In de lente van 1989 heeft het Deense Parlement een gewijzigde wet inzake chemische stoffen en produkten aangenomen. In een nieuw hoofdstuk van deze wet werd de minister van Milieu gemachtigd tot de instelling van een wettelijke milieukeur met betrekking tot de verkoop van chemische stoffen en produkten en artikelen die chemische stoffen en produkten bevatten of doen vrijkomen.

Krachtens deze wet mag de minister van Milieu regels opstellen voor de wijze waarop het gebruiksrecht van de keur kan worden verkregen en voor het ontwerp van de keur, en beslist hij welke instelling het beheer over het milieukeursysteem krijgt.

Niet alleen de wet op de chemische stoffen en produkten, maar ook de wet op het milieu wordt herzien; de gewijzigde versie zal een hoofdstuk over milieukeuren bevatten.

Het Deense initiatief houdt direct verband met de recente invoering van milieukeursystemen in andere Scandinavische landen, met name dank zij de samenwerking in de Noordse Raad.

Frankrijk

Op 4 januari 1989 heeft de Franse Raad van Ministers besloten een beleid te gaan voeren dat zo milieuvriendelijk mogelijke produkten wil bevorderen. Er werd een studiegroep opgericht die - aan de hand van besprekingen met andere betrokken groeperingen - de te volgen beleidslijnen moest bestuderen, met name de stimulering door middel van de "Eco-Product-Award", de opzet van een milieukeursysteem en fiscale maatregelen. In het op 27 december 1989 door de groep uitgebrachte tussentijdse rapport is onderstreept dat rekening moet worden gehouden met alle op dit gebied op communautair niveau ondernomen activiteiten. Tevens moeten alle conclusies van de in Frankrijk verrichte voorbereidende studies voorgelegd worden aan de Europese partners.

Overeenkomstig artikel 145 van de verordening diende de "Commission de la Production et des Echanges" in mei 1990 bij de Assemblée nationale" een rapport in over milieukeuren. In dit rapport wordt geconcludeerd dat in Frankrijk de toekenning van milieukeuren gebaseerd dient te worden op de bestaande certificatieprocedure door de instelling van een NF-keur voor milieuvriendelijke produkten. Het merk of de keur moet zo spoedig mogelijk in gebruik worden genomen. Een en ander zal verenigbaar zijn met de resolutie van de Europese Raad van Ministers van 21 december 1989 waarin wederzijdse erkenning wordt aanbevolen van overeenkomsten op het gebied van keuring en certificatie.

Ierland

De Ierse regering is bezig met de opstelling van de Bill on the "Environmental Protection Agency", die een regeling bevat voor een nationaal milieukeursysteem, dat in een communautair systeem geïntegreerd zou kunnen worden.

Nederland

Het Nederlandse Ministerie van Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubescherming en dat van Economische Zaken hebben de haalbaarheid onderzocht van de invoering van een milieukeur in Nederland. Het initiatief daartoe is genomen in het licht van het Nederlandse "nationaal

milleubeleidsplan" van mei 1989, dat consumentenvoorlichting over produktnormen introduceerde als onderdeel van het milleubeleid, alsmede de mogelijkheid tot instelling van een milleukeur.

Het Verenigd Koninkrijk

De regering van het VK heeft het Parlement over milleukeuren geraadpleegd op basis van een in augustus 1989 gepubliceerd discussiestuk. De raadpleging heeft uitgewezen "dat er zeer ruime steun is voor een de gehele Europese Gemeenschap omvattend officieel milleukeursysteem", aldus een op 9 januari 1990 door het VK Ministerie van Milieu gepubliceerd persbericht. Momenteel is een kleine adviesgroep bestaande uit personen met ervaring en kennis op het betreffende gebied bezig met de uitwerking van de details van het plan en met de selectie van de produktgroepen die het eerst hiervoor in aanmerking komen.

III. COMMENTAAR OP HET VERORDENINGSVOORSTEL

A) ALGEMEEN

1. De voornaamste doelstellingen van het in deze verordening vervatte milleukeursysteem zijn het bedrijfsleven te stimuleren produkten te produceren die zo milieuvriendelijk mogelijk zijn en de consumenten betere informatie te verschaffen over het milieugedrag van produkten die zij kopen en gebruiken. De toekenning van een milleukeur aan een produkt is een duidelijk signaal naar de consument toe dat het produkt van hoge milleukwaliteit is. Het is te verwachten dat de voorkeur van de consument zal uitgaan naar produkten die deze keur dragen en dat de fabrikanten zullen inspelen op de hieruit resulterende vraag. De verordening stelt derhalve een marktmechanisme in voor het bereiken van een hogere milleukwaliteit.

2. Met de totstandkoming van de eenheidsmarkt zal het goederenverkeer tussen de Lid-Staten steeds meer toenemen en het is logisch dat er een milieukeursysteem voor de gehele Gemeenschap moet komen om de verwarring die zal ontstaan als er een reeks nationale systemen zou komen te vermijden. Daarom stelt deze verordening een communautair systeem in dat ervoor zal zorgen dat produkten met een milieukeur op uniforme wijze aan hoge milieueisen voldoen. Het op vrijwilligheid gebaseerd systeem is doorzichtig en qua opzet erop gericht een zo groot mogelijke eenvoud te combineren met een hoge mate van geloofwaardigheid.
3. De keur wordt alleen toegekend aan produkten die voldoen aan de voor een produktcategorie vastgestelde algemene en specifieke criteria, met andere woorden produkten die voor soortgelijke doeleinden dienen en gelijkwaardig zijn. Bij de opstelling van deze criteria verricht het Europees Milieugentschap in samenwerking met gespecialiseerde wetenschappelijke en technische organisaties de voorbereidende werkzaamheden.
4. De Lid-Staten moeten een belangrijke rol spelen bij het opzetten en uitvoeren van het systeem. De verordening bepaalt in dit verband dat de Lid-Staten bevoegde instanties moeten oprichten met de volgende taken : het voorstellen van produktgroepen voor opname in het systeem, beoordeling van afzonderlijke aanvragen voor een keur en sluiting van contracten met aanvragers aan wie een keur is toegekend.
5. De verordening voorziet in de oprichting van een jury die aan de hand van aanbevelingen van de nationale instanties over de toekenning van keuren aan produkten beslist.

De besluiten van de jury worden geacht door de Commissie te zijn goedgekeurd, indien de Commissie hiertegen geen bezwaar aantekent.

6. Voorts wordt erkend dat het aan een systeem voor toekenning van milieukeuren waarvan de toepassing op vrijwillige basis gebeurt, ten goede komt, als alle belanghebbende groeperingen in de jury vertegenwoordigd zijn d.w.z. industrie, kleinhandel, consumentenorganisaties, milieuorganisaties, werknemersorganisaties en de media, en dat bij de samenstelling van de jury moet worden gestreefd naar een eerlijk evenwicht tussen de verschillende groeperingen.

B) JURIDISCHE GRONDSLAG VAN HET VOORSTEL

1. Zoals hierboven reeds is gezegd kunnen massaconsumptiegoederen bijdragen tot het ontstaan van aanzienlijke milieuschade in alle fasen van de levenscyclus van die produkten. De invoering van een milieukeur als middel om de produktontwerpen zo te veranderen dat volledig rekening wordt gehouden met de doelstellingen van het systeem heeft tot doel het milieu-effect van de produkten tijdens het fabricageproces, het verbruik en gebruik, alsmede bij verwijdering na gebruik te voorkomen of zo gering mogelijk te maken.
2. Bestaande of toekomstige onafhankelijke milieukeursystemen voor milieuvriendelijke produkten kunnen wellicht blijven bestaan. Er moet echter voor worden gewaakt dat er door deze verschillende systemen geen verwarring ontstaat.
3. Met het oog op de verbeteringen van het milieugedrag van massaconsumptiegoederen die worden verwacht van de instelling van een instrument dat de markt beïnvloedt en het effect daarvan aan de bron moet artikel 130S van het Verdrag de juridische grondslag van deze verordening vormen.
4. Er zijn belangrijke redenen aan te voeren waarom hier een verordening wordt voorgesteld en geen richtlijn. Ten eerste verloopt de tenuitvoerlegging van een verordening sneller, zodat de vaststelling van een milieukeursysteem voor de gehele Gemeenschap bij de eerste de beste gelegenheid kan gebeuren. Ten tweede gebeurt de implementatie van de verordening in alle Lid-Staten tegelijk en op dezelfde manier zonder de vertragingen en verschillen die ontstaan bij omzetting in nationaal recht.

C. COMMENTAAR OP DE AFZONDERLIJKE ARTIKELN VAN HET VERORDENINGSVOORSTEL

Artikel 1

1. Artikel 1 bevat de doelstellingen van deze verordening. Zoals reeds vermeld in bovenstaand punt A.1 moeten deze doelstellingen een stimulans vormen voor het bedrijfsleven om produkten te produceren die minder milieuschadelijk zijn en om de consument beter voor te lichten over het milieugedrag van produkten.
2. Er wordt een systeem voor de gehele Gemeenschap voorgesteld om de integriteit van de eenheidsmarkt te verzekeren en in de gehele Gemeenschap uniforme, hoge beschermingsniveaus voor mens en milieu te bereiken.

Artikel 2

1. Dit artikel sluit bepaalde specifieke produktgroepen van het milieukeursysteem uit. Het betreft hier voedingsmiddelen, dranken en farmaceutica, die door andere verordeningen worden bestreken. De oorspronkelijke bedoeling is de verordening voor consumentenprodukten, d.w.z. produkten die voor de consument in de particuliere en openbare sector normaal toegankelijk zijn, te laten gelden. Erkend wordt dat een milieukeursysteem ook kan worden toegepast voor andere categorieën produkten en diensten, maar uitbreiding van het toepassingsgebied van het onderhavige voorstel zou het systeem ingewikkelder maken en dient pas later in overweging te worden genomen.
2. Het systeem omvat niet de toekenning van keuren aan verpakkingen afzonderlijk, omdat er dan kans op verwarring tussen het milieugedrag van de verpakking en dat van het produkt zelf zou kunnen ontstaan. Er wordt echter overwogen om de verpakking van een produkt tot één van de factoren te maken waarmee bij de beoordeling van het milieugedrag van een produkt als geheel rekening moet worden gehouden.

Artikel 3

1. Artikel 3 maakt duidelijk dat de termen "stof" en "preparaat" de in Richtlijn 67/548/EEG gegeven specifieke betekenissen hebben.
2. Het artikel geeft ook een omschrijving van de term "produktgroep" in de context van toekenning van milieukeuren. Een produktgroep moet zorgvuldig worden gedefinieerd, zodat produkten van dezelfde groep door de consument als gelijkwaardige alternatieven worden beschouwd. Bij de omschrijving van produkten binnen dezelfde groep moet erop worden gelet dat de werking van het systeem niet leidt tot concurrentievervalsing.
3. Bij de vaststelling van specifieke criteria wordt gekeken naar de fasen van de levenscyclus van een produkt omvattende de fabricage, de distributie, het verbruik en gebruik alsmede de verwijdering na gebruik, hetgeen wordt omschreven als de "wieg tot het graf" aanpak.

Artikel 4

Er bestaan een aantal communautaire voorschriften betreffende de indeling, de verpakking en het etiketteren van produkten, met name waar het gaat om gevaarlijke stoffen en preparaten, en dit artikel maakt duidelijk dat deze verordening niet van invloed is op de toepassing van genoemde andere voorschriften.

Artikel 5

1. Artikel 5 vermeldt in het kort enkele hoofdpunten met betrekking tot de definitie van een produktgroep en wijst op de procedures voor de vaststelling van een nieuwe groep.
2. De indiening van officiële voorstellen voor nieuwe produktgroepen moet gebeuren via de bevoegde instanties in de Lid-Staat, maar het is belangrijk dat iedere persoon, groep of organisatie in een Lid-Staat de mogelijkheid heeft nieuwe groepen aan de betreffende bevoegde instantie voor te stellen. Een en ander zal bijdragen tot de openheid van het systeem.

3. In elk geval beslist de bevoegde instantie in de Lid-Staat waaruit het verzoek afkomstig is of zij bij de Commissie een verzoek wenst in te dienen tot goedkeuring van een produktgroep volgens de procedure van het Raadgevend Comité. Het verzoek moet vergezeld gaan van alle gegevens die het Comité nodig heeft om het verzoek te kunnen bestuderen.

Artikel 6

1. Dit artikel bevat de eis dat een produkt ongeacht zijn milieu-eigenschappen moet voldoen aan alle geldende normen op gezondheids- en veiligheidsgebied om voor een milieukeur in aanmerking te kunnen komen.
2. Verder is het duidelijk dat produkten die worden vervaardigd op een wijze die niet in overeenstemming is met de bestaande communautaire milieuwetgeving geen milieukeur toegekend mogen krijgen.

Artikel 7

1. In artikel 7 wordt aangegeven hoe de specifieke milieucriteria voor een produktgroep moeten worden vastgesteld. Het is duidelijk dat het milieukeursysteem inhoudt dat het milieugedrag van een produkt in alle stadia van produktie, gebruik en verwijdering moet worden bekeken. Alleen dan is het systeem geloofwaardig. Nadat een produktgroep is gekozen, moet een reeks milieucriteria voor die produktgroep worden vastgesteld waaraan de afzonderlijke produkten kunnen worden getoetst. Alle potentiële milieu-effecten en de verschillende stadia van de normale levenscyclus van een produkt staan aangegeven in de tabel van bijlage 1.
2. Deze tabel vormt een handleiding bij de vaststelling van criteria voor een produktgroep. Er moeten beoordelingen worden gegeven met betrekking tot de voornaamste afzonderlijke milieu-effecten, waarvoor gedragsnormen moeten worden vastgesteld die streng genoeg zijn om een hoog niveau van milieubescherming te verzekeren. Te zamen vormen de gekozen normen de voor de produktgroep overeengekomen gedragscriteria.

3. Voor de vaststelling van de criteria doet de Commissie een beroep op het Europees Milieuagentschap dat, overeenkomstig de in artikel 20⁽⁵⁾ van Verordening (EEG) 1210/90 van de Raad opgedragen taken de nodige voorbereidende werkzaamheden verricht.
4. Bij de vaststelling van de criteria moet ook worden gekeken of de bedrijven wel in staat zijn hieraan te voldoen. Het systeem berust op vrijwillige basis en het moet tenminste voor een aantal bedrijven commercieel zinvol zijn om de ontwerp- en/of proceswijzigingen door te voeren die nodig zijn om het bedrijf een realistisch vooruitzicht op toekenning van een keur te geven.
5. Verder moet er rekening mee worden gehouden dat produkten met een milieukeur zichtbaar en beschikbaar moeten zijn voor de consument, anders is het systeem als marktmechanisme niet doeltreffend. Dit is een gecompliceerde zaak, omdat de marktpenetratie van produkten met milieukeur van veel meer factoren afhangt dan alleen de gekozen milieugegedragscriteria. Desalniettemin zal bij de vaststelling van criteria rekening moeten worden gehouden met dit punt.
6. Aanvragers van een milieukeur moeten erop kunnen vertrouwen dat een eenmaal toegekende keur voor een bepaalde tijdsduur kan worden gebruikt. Daarom zullen de criteria voor een bepaalde produktgroep worden vastgesteld voor een bepaalde periode, die kan worden verlengd. De normale geldigheidsduur van criteria zal waarschijnlijk zo'n drie jaar zijn, maar variaties zijn mogelijk. Wanneer bij voorbeeld de bij een produkt behorende technologie snel verandert, kan het gewenst zijn de geldigheidsduur te bekorten. Anderzijds kan het gewenst zijn om criteria vast te stellen die een gedragsverbetering van het produkt binnen bepaalde tijd vereisen. Het is duidelijk in het belang van de aanvrager om zo spoedig mogelijk na de bekendmaking van de criteria een keur aan te vragen, zodat een gebruiksduur van de keur maximaal is.

Artikel 8

Artikel 8 bis vestigt de aandacht op de procedure voor de goedkeuring van de specifieke criteria als omschreven in artikel 9.

(5) PB L 120 van 11.5.1990

Artikel 9

1. In artikel 9 wordt de werking van het Raadgevend Comité omschreven dat advies uitbrengt over de door de Commissie opgestelde maatregelen. Deze maatregelen omvatten de vaststelling van nieuwe produktgroepen en de omschrijving van criteria als bedoeld in de artikelen 6 en 7. Bij de opstelling van deze maatregelen wordt de Commissie voor de afzonderlijke produktgroepen bijgestaan door onafhankelijke deskundigen.
2. Het Raadgevend Comité wordt opgericht overeenkomstig artikel 2 van Besluit 87/373/EEG van de Raad.

Artikel 10

1. In dit artikel wordt een beschrijving van de milieukeur gegeven en een overzicht van de belangrijkste punten met betrekking tot de toekenning van de keur en het gebruik ervan. Het is de bedoeling van het systeem dat de keur in de Gemeenschap in hoge mate openbare erkenning krijgt en een officiële bevestiging betekent van het milieugedrag van de produkten waarvoor het wordt toegekend. De toekenning van een keur kan een aanzienlijke commerciële waarde vertegenwoordigen en het bedrijfsleven zal dus worden aangemoedigd produkten te ontwerpen en te vervaardigen die voor de keur in aanmerking kunnen komen. De keur vertegenwoordigt een marktmechanisme dat wordt aangewend om de consument keuzebewuster te maken en om te bereiken dat de kwaliteit van het milieu wordt verbeterd door middel van stimulering van de fabrikanten om produkten met een beter milieugedrag te ontwikkelen.
2. Aanvragen om de keur te mogen gebruiken moeten worden ingediend bij bevoegde instanties die door de Lid-Staten worden aangewezen en die tot taak hebben de aanvragen van de bedrijven te beoordelen. De aanvragen moeten alle informatie bevatten die nodig is om het milieugedrag van het produkt te toetsen aan de voor de produktgroep overeengekomen criteria. De bij toekenning van een keur te volgen procedure wordt beschreven in de artikelen 12, 13 en 14.

3. Wanneer een keur aan een bepaald produkt wordt toegekend wordt hierop aan de consument medegedeeld dat het hier een produkt van de hoogste milieukwaliteit betreft. Verder zal de consument ook willen weten waarom het produkt minder milieuschadelijk is. Om die reden worden naast de keur de belangrijkste redenen voor toekenning daarvan vermeld.
4. De voor een produktgroep geldende criteria worden op communautair niveau vastgesteld volgens de procedure van het Raadgevend Comité en gelden, afhankelijk van de betreffende produktgroep voor een bepaalde periode. Een keur kan slechts worden toegekend voor de periode waarin de criteria voor de betreffende produktgroep geldig zijn.
5. Natuurlijk is het belangrijk dat het gebruik van de milieukeur strikt wordt gecontroleerd; dit is de verantwoordelijkheid van de bevoegde instantie in de betreffende Lid-Staat.
6. De keur mag verder niet op zodanige wijze worden gebruikt dat de consument erdoor kan worden misleid.

Artikel 11

Dit artikel voorziet in de oprichting door de Lid-Staten van de bevoegde instanties die verantwoordelijk zijn voor de behandeling van de aanvragen voor milieukeuren en het sluiten van contracten voor het gebruik van keuren, wanneer de vereiste procedures zijn gevolgd. De Lid-Staat kan een bestaande organisatie als bevoegde instantie aanwijzen of beslissen dat er een nieuw lichaam moet worden opgericht.

Artikel 12

1. In artikel 12 wordt beschreven hoe de toekenning van een keur verloopt, wanneer een produktgroep reeds in overeenstemming met de bijbehorende criteria is bevonden.

2. Fabrikanten of Importeurs kunnen alleen een aanvraag voor een keur indienen bij de bevoegde instantie van de Lid-Staat waarin het produkt wordt vervaardigd of waar het in de Gemeenschap wordt ingevoerd. De aanvrager moet de bevoegde instantie alle informatie leveren die nodig is voor een beoordeling van het milieugedrag van het produkt. De bevoegde instantie heeft dan tot taak het milieugedrag van het produkt te toetsen aan de criteria die zijn overeengekomen met betrekking tot de betreffende produktgroep. De bevoegde instantie kan de aanvrager ook verzoeken monsters te leveren van het produkt of van de componenten daarvan voor een onafhankelijke keuring. Dit kan belangrijk zijn, wanneer de bevoegde instantie twijfels heeft ten aanzien van een door een aanvrager gemaakte aanspraak.
3. De resultaten van alle produktbeoordelingen moeten aan de jury worden toegezonden, met het oog op een daar te nemen beslissing.
4. Een onderneming kan een aanvraag voor een keur intrekken of stoppen met het gebruik van een bestaande keur. In die gevallen moeten de redenen hiervan aan de betreffende bevoegde instantie worden medegedeeld.

Artikel 13

1. In artikel 13 wordt beschreven hoe de jury werkt. Deze kent op basis van door de bevoegde instanties ingediende voorstellen de keur aan die produkten toe die het beste aan de eisen voldoen. De jury wordt door de Raad benoemd. Bij de samenstelling van de jury moet worden gestreefd naar een eerlijk evenwicht tussen de verschillende belangengroeperingen; dat zijn de industrie, de kleinhandel, consumentenorganisaties, milieuorganisaties, werknemersorganisaties en de media.
2. De jury stelt haar hulshoudelijk reglement vast.
3. De jury deelt haar besluiten aan de Commissie mede, die binnen een periode van twee maanden bezwaar kan maken, indien zij constateert dat er sprake is van een duidelijke beoordelingsfout of een ernstige afwijking van de te volgen procedure.

Bovendien wordt in dit artikel voorzien in een beroepsprocedure.

Artikel 14

Dit artikel bevat een beschrijving van de taken van het Europees Milieuagentschap, die in twee hoofdgroepen kunnen worden verdeeld. Ten eerste verricht het Agentschap voorbereidend werk bij de opstelling van de specifieke criteria die volgens de procedure van het Raadgevend Comité moeten worden goedgekeurd. Ten tweede verstrekt het Agentschap in combinatie met het voorbereidende werk adviezen inzake de vorm en inhoud van de gegevens die nodig zijn voor het beoordelen van de afzonderlijke aanvragen. In dit verband helpt het ook de Jury bij haar werkzaamheden met betrekking tot de toekenning van keuren aan afzonderlijke produkten.

Artikel 15

1. Artikel 15 bepaalt dat de bevoegde instantie contracten afsluit voor het gebruik van de milieukeur. In het contract worden de voorwaarden voor het gebruik van de keur vermeld, alsmede de periode gedurende welke de keur mag worden gebruikt.
2. Het is de bedoeling dat het milieukeursysteem zichzelf financiert en dit zal mogelijk worden gemaakt door vergoedingen te vragen voor de beoordeling van de produktaanvragen en het gebruik van de keur. Met betrekking tot de vergoedingen wordt een uniforme regeling in de gehele Gemeenschap gehanteerd en de vergoedingen worden in het contract vermeld. Bij de vaststelling van de vergoedingen dient ervoor te worden gewaakt dat de kleine en middelgrote ondernemingen niet door de hoogte daarvan van het aanvragen van een keur worden afgeschrikt.

Artikel 16

1. Dit artikel heeft betrekking op de vertrouwelijkheid van commerciële gegevens. Om een aanvraag voor een keur te kunnen beoordelen moet alle, al dan niet vertrouwelijke informatie die nodig is om het voorstel te kunnen beoordelen ter beschikking worden gesteld van de bevoegde instanties, het Milieuagentschap en de Jury. Buiten deze lichamen kan de vertrouwelijkheid van informatie worden gehandhaafd, zij het dan onder uitvoerige opgave van redenen en met toestemming van de betreffende bevoegde instantie.

2. Een aanvraag voor een keur mag ten alle tijde worden ingetrokken, indien de aanvrager denkt niet te kunnen voldoen aan de verzoeken om informatie van de bevoegde instantie.
3. Bepaalde informatie zal in elk geval steeds na de toekenning van de keur worden vrijgegeven, namelijk de naam van het produkt, de fabrikant of importeur van het produkt en de redenen voor de toekenning van de keur.
4. Niemand van degenen die bij de beoordeling betrokken is mag informatie vrijgeven waartoe hij tijdens de procedure toegang heeft verkregen.

Artikel 17

1. Over de gekozen produktgroepen en bijbehorende criteria moet op ruime schaal informatie beschikbaar zijn die regelmatig wordt bijgewerkt. Artikel 17 bepaalt dat deze informatie in het Publikatieblad moet worden bekendgemaakt. Verder worden ook bijzonderheden over de aan produkten toegekende keuren in het Publikatieblad gepubliceerd.
2. Ook is het belangrijk dat de bevoegde instanties als zodanig in de Lid-Staten algemeen bekend zijn en daarom worden hun namen in het Publikatieblad gepubliceerd.

Artikel 18

1. Dit artikel bevat de maatregelen die de Lid-Staten moeten nemen om bekendheid te geven aan het milieukeursysteem. Het systeem moet vanaf de datum dat het van start gaat in de gehele Gemeenschap effectief zijn. Dit betekent dat de Lid-Staten voordien het bedrijfsleven en de consument informatie moeten verschaffen over de bedoeling en de werking van het systeem. Met name het bedrijfsleven zal tijd nodig hebben om de implicaties van het systeem in te schatten en voorstellen voor opname van produkten in het systeem uit te werken.
2. Als het systeem eenmaal van kracht is, zullen de Lid-Staten ook de consument informatie moeten verschaffen over de gekozen produktgroepen, de daarvoor geldende criteria en de produkten waarvoor een keur is toegekend.

Artikel 19

1. Er mag ook worden verwacht dat bedrijven, wanneer hen een keur is toegekend, dit bij het reclame maken voor hun produkt vermelden. De bewering dat een keur is toegekend zal nauwlettend moeten worden gecontroleerd om misleiding van de consument te voorkomen.
2. Met name mag in reclamemateriaal pas melding van een milieukeur worden gemaakt, nadat deze is toegekend en dan nog alleen in de context van het specifieke produkt waarvoor de keur is toegekend.

Artikel 20

Dit artikel vestigt er de aandacht op dat de Lid-Staten, indien zij dit nog niet hebben gedaan, wettelijke of andere maatregelen moeten nemen om overtreding van de bepalingen van de verordening met betrekking tot het gebruik van de milieukeur te voorkomen. De Lid-Staten stellen de Commissie van deze maatregelen in kennis.

Artikel 21

Artikel 21 bevat het fundamenteel beginsel dat het milieukeursysteem niet mag worden gebruikt om de handel in of het in de handel brengen van produkten binnen de Gemeenschap te beperken.

Artikel 22

Erkend wordt dat het na verloop van tijd nodig kan zijn de verordening te wijzigen om de doeltreffendheid van het systeem voor toekenning van milieukeuren te verbeteren. Op een aantal gebieden kunnen wijzigingen nodig blijken te zijn en in dit artikel wordt bepaald dat de Commissie indien nodig voorstellen in die zin zal doen op basis van een herziening die uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding van de verordening zal plaatsvinden. De voorstellen zullen met name betrekking hebben op het al dan niet blijven voortbestaan van

nationale systemen naast het communautair systeem, alsmede op het toepassingsgebied. Overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EEG) 1210/90 van de Raad kan de Commissie ook voorstellen de taak van het vaststellen van specifieke criteria over te dragen aan het Europees Milieuagentschap.

Artikel 23

De Lid-Staten zullen tijd nodig hebben om bepaalde aspecten van de verordening te implementeren en daarom wordt voorgesteld de verordening twaalf maanden na de publicatie in werking te laten treden.

Voorstel voor een

VERORDENING (EEG) VAN DE RAAD

inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren

De Raad van de Europese Gemeenschappen,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,
inzonderheid op artikel 130S,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat de doelstellingen en beginselen van het milieubeleid van de Gemeenschap, zoals die in de actieprogramma's van de Europese Gemeenschap inzake het milieu⁽¹⁾ zijn vastgelegd, met name op preventie, beperking en voor zover mogelijk op het wegnemen van vervuiling, vooral aan de bron, alsmede op een verantwoord beheer van grondstoffenreserves zijn gericht; dat dit streven ook op het beginsel "de vervuiler betaalt" berust; dat in het Vierde Actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu (1987-1991)⁽²⁾ de nadruk wordt gelegd op de gunstige gelegenheid om een op schone produkten gericht beleid uit te stippelen;

(1) PB nr. C 112 van 20.12.1973, blz. 1.

PP nr. C 139 van 13.6.1977, blz. 1.

PB nr. C 46 van 17.2.1983, blz. 1.

PB nr. C 70 van 18.3.1987, blz. 3.

(2) PB nr. C 328 van 7.12.1987, blz. 1.

Overwegende dat de Raad in zijn resolutie van 7 mei 1990⁽³⁾ de Commissie heeft verzocht zo spoedig mogelijk een voorstel in te dienen voor een communautair milieukeursysteem met betrekking tot het milieu-effect tijdens de levenscyclus van het produkt;

Overwegende dat het Europese Parlement in zijn resolutie van 19 juni 1987 over afvalbeheer en voormalige vuilstortplaatsen⁽⁴⁾ steun heeft betuigd aan een communautair label voor milieuvriendelijke produkten;

Overwegende dat er een groeiende publieke belangstelling bestaat voor informatie over produkten die minder milieuschadelijk zijn; dat reeds minstens één Lid-Staat een label- of keursysteem voor dergelijke produkten heeft en dat een aantal andere Lid-Staten invoering ervan overwegen;

Overwegende dat een systeem voor de toekenning van milieukeuren voor minder milieuschadelijke produkten de aandacht op milieuvriendelijke keuzemogelijkheden zal vestigen en derhalve de consument en de gebruiker richtsnoeren kan bieden;

Overwegende dat dit het best kan worden bereikt door opstelling van uniforme, in de gehele Gemeenschap geldende criteria voor het milieukeursysteem; dat bestaande of toekomstige onafhankelijke systemen voor de toekenning van milieukeuren of -labels nog vijf jaar zullen mogen blijven bestaan; aan het einde van deze periode dient de Commissie in het licht van de verworven ervaring deze oplossing opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen;

Overwegende dat bij het toekenningsstelsel wordt uitgegaan van een toepassing op vrijwillige basis; dat deze benadering die op het vrije spel van de markt steunt, ook tot onderzoek naar en ontwikkeling van, met name, minder verontreinigende technologieën zal bijdragen en derhalve tot innovatie zal leiden;

(3) PB nr. C 122 van 18.5.1990, blz. 2.

(4) PB nr. C 190 van 20.7.1987, blz. 154.

Overwegende dat ervoor moet worden gezorgd dat de criteria in de gehele Gemeenschap uniform worden toegepast en dat de voorgeschreven procedures worden gevolgd;

Overwegende dat bij het toekenningsstelsel voor het milieukeur met de belangen van alle betrokken groepen, zoals industrie en handel, consumenten en milieuorganisaties rekening zal worden gehouden; dat derhalve in dat verband erin wordt voorzien om die groepen te betrekken bij de toekenningsprocedure inzake milieukeuren voor afzonderlijk produkten die aan de vastgestelde criteria voldoen;

Overwegende dat deze keur een aanvulling moet zijn op bestaande of toekomstige communautaire keursystemen, met name die waarbij informatie over het energieverbruik wordt gegeven;

Overwegende dat het Europees Milieuagentschap met bepaalde taken dient te worden belast die in verband staan met de voorbereiding van milieukeuren en criteria voor de toekenning daarvan aan produkten, technologieën, goederen, diensten en programma's die tot behoud van de natuurlijke hulpbronnen leiden;

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD :

HOOFDSTUK I : DOELSTELLINGEN EN TOEPASSINGSGEBIED

Artikel 1

Doelstellingen

1. Bij deze verordening wordt een communautair systeem voor de toekenning van een milieukeur ingesteld dat erop is gericht de afzet te bevorderen van minder milieuschadelijke produkten die bijgevolg een aanmerkelijk geringer totaal milieueffect hebben dan bij andere produkten van dezelfde produktgroep het geval is.

2. Het toekenningsstelsel is erop gericht :

- fabrikanten ertoe aan te moedigen produkten te ontwerpen en te produceren waarbij het milieueffect tijdens de fabricage, de distributie, het ver- en gebruik alsmede bij de verwijdering na gebruik ervan is afgezwakt.
- de consument over het milieugegedrag van produkten betere voorlichting te verschaffen.

Deze milieuvriendelijker mogelijkheden mogen de veiligheid van het produkt of van de werknemers niet in gevaar brengen, noch aan de gebruiksgeschiktheid van het produkt in aanmerkelijke mate afbreuk doen.

3. De afzwakking van het milieueffect wordt bereikt door minimalisering van :

- gebruik van natuurlijke hulp- en energiebronnen;
- uitwerp in lucht, water en bodem,
- afvalproduktie en geluidhinderverwekking,

en door maximalisering van de levensduur van het produkt alsmede, waar van toepassing, door gebruik van schone technologieën ter waarborging van een hoog milieubeschermingsniveau.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze verordening is niet van toepassing op voedingsmiddelen, dranken of farmaceutische produkten.

Artikel 3
Definities

In deze verordening wordt verstaan onder :

- (a) "stof", chemische elementen en verbindingen daarvan als omschreven in artikel 2 van Richtlijn 67/548/EEG van de Raad⁽⁵⁾;
- (b) "preparaat", mengsels of oplossingen als omschreven in artikel 2 van Richtlijn 88/379/EEG van de Raad⁽⁶⁾;
- (c) "produktgroep", produkten die voor gelijkaardige doelen dienen en op overeenkomstige wijze kunnen worden gebruikt;
- (d) "wieg tot het graf", de levenscyclus van een produkt omfattende de fabricage, de distributie, het ver- en het gebruik alsmede de verwijdering na gebruik.

Artikel 4
Andere communautaire bepalingen

De bepalingen van deze verordening gelden onverminderd de andere communautaire bepalingen met betrekking tot de indeling, verpakking en etikettering van produkten en onverminderd de bepalingen van Richtlijn 83/189/EEG van de Raad⁽⁷⁾.

(5) PB nr. 196 van 16.8.1967, blz. 1.

(6) PB nr. L 187 van 16.7.1988, blz. 14.

(7) PB nr. L 109 van 26.4.1983, blz. 8.

HOOFDSTUK II :DE VASTSTELLING VAN PRODUKTGROEPEN EN VAN CRITERIA

Artikel 5

Produktgroepen

1. De produktgroepen worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 9.
2. Iedere produktgroep wordt op een dusdanige wijze omschreven dat alle concurrerende produkten die voor gelijkaardige doeleinden dienen en die op overeenkomstige wijze kunnen worden gebruikt, tot eenzelfde groep behoren.
3. De algemene en specifieke criteria voor iedere produktgroep dienen aan de eisen van de artikelen 6 en 7 te voldoen.
4. Verzoeken voor de vaststelling van een nieuwe produktgroep aan de in artikel 11 bedoelde bevoegde instanties te worden gericht. De bevoegde instantie besluit of zij de Commissie zal verzoeken bij het in artikel 9 bedoelde raadgevend comité een voorstel in te dienen.

Artikel 6

Algemene beginselen

1. De milieukeur wordt slechts toegekend aan produkten die niet met de communautaire voorschriften op het gebied van volksgezondheid, veiligheid en milieu in strijd zijn.
2. De milieukeur wordt niet toegekend aan stoffen en preparaten die overeenkomstig de indeling van de Richtlijn 67/548/EEG gevaarlijk zijn en evenmin aan produkten die een stof of preparaat bevatten die, respectievelijk dat volgens de indeling van genoemde richtlijn gevaarlijk en voorts voor mens en/of milieu waarschijnlijk schadelijk is.

3. De milieukeur wordt slechts toegekend aan produkten die zijn vervaardigd volgens een proces dat niet in strijd is met de communautaire milieuwetgeving en waarbij aanmerkelijke schade voor mens en/of milieu onwaarschijnlijk is.
4. De milieukeur wordt toegekend aan produkten die aan de doelstellingen van artikel 1 voldoen en dient een "state of the art" benadering te zijn waarmee tot verbetering van de kwaliteit van het milieu wordt bijgedragen.

Artikel 7

Opstelling van specifieke criteria

1. De specifieke milieucriteria voor iedere produktgroep worden opgesteld volgens de "van de wieg tot het graf"-benadering, waarbij rekening wordt gehouden met de in artikel 1 genoemde doelstellingen. De criteria dienen te worden opgesteld aan de hand van de tabel van bijlage I en zij dienen, waar van toepassing, van het gebruik van schone technologieën uit te gaan; voorts dienen zij een hoog niveau van milieubescherming te waarborgen.
2. Het Europees Milieuagentschap, hierna "het agentschap" genoemd, verricht op verzoek van de Commissie de voor de opstelling van criteria noodzakelijke voorbereidende werkzaamheden van wetenschappelijke en technische aard.

Artikel 8

Vaststelling van de specifieke criteria

Onverminderd artikel 22 worden de in artikel 7 bedoelde specifieke milieucriteria voor iedere produktgroep volgens de procedure van artikel 9 door de Commissie vastgesteld.

Artikel 9
Raadgevend Comité

1. De Commissie wordt bijgestaan door een comité van raadgevende aard, bestaande uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en voorgezeten door de vertegenwoordiger van de Commissie.

De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie advies uit over dit ontwerp, zo nodig door middel van een stemming.

Het advies wordt in de notulen opgenomen; voorts heeft iedere Lid-Staat het recht te verzoeken dat zijn standpunt in de notulen wordt opgenomen.

De Commissie houdt zoveel mogelijk rekening met het door het comité uitgebrachte advies. Zij brengt het comité op de hoogte van de wijze waarop zij rekening heeft gehouden met zijn advies.

2. De Commissie mag het comité raadplegen over iedere, met de werking van het systeem voor de toekenning van een milieukeur verband houdende aangelegenheid.

**HOOFDSTUK III : DE TOEKENNING VAN EEN MILIEUKEUR AAN AFZONDERLIJKE
PRODUKTEN**

Artikel 10
De milieukeur

1. Ter bereiking van de doelstellingen van artikel 1 wordt de in bijlage II weergegeven milieukeur toegekend aan die produkten die het best aan de eisen van de artikelen 6 en 7 beantwoorden.
2. Aanvragen voor gebruik van de keur worden ingediend volgens de procedures van artikel 12.

Het besluit tot toekenning van een keur aan afzonderlijke produkten die behoren tot die welke het best aan de in de artikelen 6 en 7 bedoelde criteria beantwoorden, wordt door de bij artikel 13 ingestelde jury genomen.

3. De voornaamste redenen voor toekenning van de milieukeur worden in code indien mogelijk in of naast de keur, vermeld en vormen daarvan een integrerend bestanddeel. De code wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 9.
4. De keur wordt voor een bepaalde tijdsduur toegekend, afhankelijk van de geldigheidsduur van de criteria die indien nodig na heroverweging kunnen worden veranderd.
5. De milieukeur mag in geen geval worden gebruikt alvorens met de bevoegde instantie waar de produktaanvraag is ingediend, een contract over de gebruiksvoorwaarden is gesloten.
6. De milieukeur mag niet op zodanige wijze worden gebruikt dat de consument daardoor kan worden misleid.

Artikel 11

Aanwijzing van bevoegde instanties

Iedere Lid-Staat wijst de instantie(s) aan die de in de artikelen 12 omschreven taken moet, respectievelijk moeten uitvoeren, hierna "bevoegde instantie" genoemd, en stelt de Commissie daarvan in kennis. De bevoegde instantie is onafhankelijk van industriële of commerciële belangen.

Artikel 12

Aanvragen voor de toekenning van een milieukeur

1. Fabrikanten of importeurs kunnen bij de bevoegde instantie in de Lid-Staat waar het produkt wordt vervaardigd of waar het wordt ingevoerd, een aanvraag voor de toekenning van een milieukeur indienen.

De bevoegde instantie beoordeelt het milieugedrag van het produkt aan de hand van de voor de produktgroep overeengekomen algemene beginselen en specifieke gedragscriteria.

2. De bevoegde instantie kan aanvragers van een keur ook verzoeken het produkt in zijn geheel of gedeelte ervan aan beproeving te onderwerpen.
3. Na de produktbeoordeling besluit de bevoegde instantie over het al dan niet indienen van een aanvraag voor toekenning van een keur bij de jury als bedoeld in artikel 13.
4. In geval van afwijzing van een aanvraag voor een keur licht de betreffende bevoegde instantie de aanvrager over de redenen daarvoor in.

Met het oog op deze gevallen voorzien de Lid-Staten in een beroepsprocedure.

5. Een onderneming kan een aanvraag voor een nieuwe keur intrekken of het gebruik van een bestaande keur beëindigen, na de betreffende bevoegde instantie daarvan in kennis te hebben gesteld.

Artikel 13

De Jury

Hierbij wordt voor de toekenning van keuren aan afzonderlijke produkten die behoren tot die welke het best aan de voorschriften van de artikelen 6 en 7 beantwoorden, een jury ingesteld.

1. De jury bestaat uit 18 leden, te weten één vertegenwoordiger per Lid-Staat en één van elk van de volgende belangengroepen :

- industrie,
- handel,
- consumentenorganisaties,
- milieuorganisaties,
- werknemersorganisaties,
- media.

2. Voor ieder lid wordt een plaatsvervangend lid benoemd.

3. Jury-leden en plaatsvervangende jury-leden worden door de Raad benoemd op voordracht van :

- de Lid-Staten, voor wat hun respectieve vertegenwoordiger betreft,
- de Commissie, voor wat de vertegenwoordigers van de respectieve belangengroepen betreft.

Bij de benoeming van de jury-leden streeft de Raad binnen de jury naar een billijk evenwicht tussen de verschillende belangengroepen.

4. De lijst met de namen van de leden en van hun plaatsvervangers wordt ter informatie in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekendgemaakt.
5. De ambtstermijn van de leden en van de plaatsvervangende leden is drie jaar; verlenging ervan is mogelijk.
6. Na het verstrijken van hun ambtstermijn blijven de leden en de plaatsvervangende leden in functie, totdat zij worden vervangen of totdat in de verlenging van hun benoeming wordt voorzien.
7. De ambtstermijn van een jury-lid eindigt eerder dan de drie jaar ervan, wanneer hij ontslag neemt of na een mededeling van de betreffende Lid-Staat dat diens ambtstermijn is beëindigd.

De vervanging van een jury-lid voor de resterende tijd van de ambtstermijn gebeurt volgens de procedure van lid 3.

8. De jury kiest een voorzitter en vice-voorzitter en stelt zijn reglement van orde vast.
9. De jury besluit met een twee derde meerderheid van zijn leden.
10. De jury bestudeert de voorstellen van de bevoegde instanties en kiest bij de toekenning van keuren die produkten die het best aan de eisen van de artikelen 6 en 7 beantwoorden.
11. Indien de jury besluit om aan een bepaald produkt geen keur toe te kennen, wordt de afwijzing met redenen omkleed.
12. De jury stelt de aanvragers en de Commissie van haar met redenen omkleede besluiten in kennis. De Commissie maakt de besluiten bekend in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen, ten einde alle betrokken partijen in staat te stellen hun opmerkingen te maken.

De Commissie kan op eigen initiatief binnen een periode van twee maanden tegen het besluit bezwaar maken, indien zij een duidelijke beoordelingsfout of een ernstige inbreuk op de procedures vaststelt. In dat geval zendt zij het besluit ter heroverweging aan de Jury terug.

Voorts kan een ieder die tegen het besluit van de Jury bezwaar wil maken binnen dertig dagen na de bekendmaking ervan in het Publikatieblad, de Commissie in kennis stellen van zijn verzoek om het besluit wegens met een duidelijke fout of een ernstige inbreuk op de procedures te herzien. De Commissie onderzoekt het verzoek in het kader van de in de tweede alinea voorziene beroepsprocedure. De Commissie legt het geval ter heroverweging aan de Jury voor, indien zij oordeelt dat het verzoek dient te worden ingewilligd en zij stelt de aanvrager daarvan in kennis. Indien het verzoek niet kan worden ingewilligd, stelt de Commissie de aanvrager van het besluit tot afwijzing van het verzoek in kennis.

Het besluit van de Jury wordt geacht door de Commissie te zijn goedgekeurd, indien na twee maanden geen bezwaar is gemaakt.

Artikel 14

Het Europees Milieuagentschap

1. Het Agentschap doet in overleg met de daartoe geëigende gespecialiseerde wetenschappelijke en technische organisaties de voorbereidende werkzaamheden die voor de opstelling van de specifieke criteria als bedoeld artikel 7, lid 2, nodig zijn.
2. Het Agentschap doet in samenwerking met de bevoegde instanties voorstellen inzake format en inhoud van de gegevens die door een aanvrager als bedoeld in artikel 12, lid 1, aan de bevoegde instantie moeten worden verschaft en inzake de procedures die door de bevoegde instanties bij de beoordeling en indiening van de aanvraag voor een milieukeur moeten worden gevolgd.
3. Het Agentschap biedt de Jury bijstand de uitvoering van haar taken.

Artikel 15
Gebruiksvoorwaarden

1. De bevoegde instantie regelt de gebruiksvoorwaarden van de keur bij overeenkomst.

2. Onder de voor het gebruik van de keur geldende voorwaarden is de vergoeding begrepen die door de aanvrager voor het keurgebruik dient te worden betaald. Deze vergoeding dient, voor zover redelijk, de kosten te dekken die door de bevoegde instantie en de jury zijn gemaakt.

De gebruiksvoorwaarden moeten ook een regeling omvatten voor intrekking van de vergunning voor het keurgebruik.

3. De geldigheidsduur van de vergunning voor het keurgebruik mag die van de criteria voor de produktgroep niet overschrijden.

HOOFDSTUK IV : ANDERE BEPALINGEN

Artikel 16

Vertrouwelijkheid van gegevens

1. Indien een fabrikant of importeur van mening is dat de op grond van artikel 12 verkregen gegevens vertrouwelijk en commercieel gevoelig zijn, en dat vrijgave ervan zijn bedrijf waarschijnlijk in industrieel of commercieel opzicht zal schaden, kan de aanvrager van een keur aangeven welke specifieke bijzonderheden van de verstrekte gegevens voor eenieder buiten de bevoegde instanties, de jury-leden en de Commissie geheim moeten blijven. Die gevallen dienen naar behoren met redenen te worden omkleed.
2. De bevoegde instantie die de aanvraag ontvangt, besluit welke gegevens geheim dienen te blijven en stelt de aanvrager van de keur daarvan in kennis.
3. De volgende gegevens worden in ieder geval verstrekt :
 - de naam van het produkt;
 - de fabrikant of importeur van het produkt;
 - de redenen de van belang zijnde gegevens op grond waarvan toekenning of weigering van de keur kan geschieden.
4. De bevoegde instanties en de jury-leden geen gegevens doorgeven waartoe zij wegens de behandeling van de aanvraag toegang hadden.

Artikel 17

Bekendmaking

1. De Commissie maakt de produktgroepen en de bijbehorende specifieke criteria in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend.

2. De Commissie draagt tevens ervoor zorg dat de lijst van produkten waarvoor een milieukeur is toegekend en de namen van de betrokken fabrikanten of importeurs in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen worden bekendgemaakt.
3. De Commissie maakt tevens de namen van de bevoegde instanties in het Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen bekend.

Artikel 18

Informatie

1. De Lid-Staten dragen ervoor zorg dat consumenten en ondernemingen worden ingelicht over :
 - (a) de doelstellingen van het communautair systeem voor toekenning van milieukeuren;
 - (b) de gekozen produktgroepen;
 - (c) de algemene en specifieke criteria voor produktgroepen;
 - (d) de produkten waaraan een milieukeur is toegekend;
 - (e) de procedures voor het aanvragen van een milieukeur;
 - (f) de bevoegde instantie in de Lid-Staat.

Artikel 19

Reclame

1. Vermelding van de milieukeur bij het maken van reclame wordt eerst toegestaan nadat de keur is toegekend en slechts in verband met het specifieke produkt waarvoor de keur is toegekend.
2. Reclame of merktekens die leiden tot verwarring met de milieukeur kunnen leiden, dienen te worden verboden.

Artikel 20

Uitvoering van de verordening

De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van de maatregelen die zij hebben genomen om aan deze verordening te voldoen.

Artikel 21

Vrij verkeer binnen de Gemeenschap

Het feit dat de milieukeur aan een produkt is toegekend of voor een produkt geweigerd, mag niet tot het belemmeren, verbieden of beperken van het in de handel brengen van dat produkt leiden.

Artikel 22

Herziening

Binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening beoordeelt de Commissie het systeem in het licht van de daarmee opgedane ervaring opnieuw en onderzoekt met name

- of het dienstig is dat de nationale systemen naast het communautaire systeem blijven voortbestaan;
- het toepassingsgebied van het systeem als omschreven in artikel 2.

De Commissie doet, indien nodig, voorstellen tot wijziging van deze verordening.

In haar overeenkomstig artikel 20 van verordening (EEG) 1210/90 van de Raad⁽⁸⁾ gedane voorstellen en binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van de onderhavige verordening doet de Commissie voorstellen om de taak van het vaststellen van de in artikel 8 bedoelde specifieke criteria aan het Agentschap over te dragen.

(8) PB nr. L 120 van 11.5.1990, blz. 1.

Artikel 23
Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 oktober 1991.

Zij wordt van toepassing op 1 oktober 1992.

Deze verordening is bindend in al haar onderdelen en rechtstreeks toepasselĳk in alle Lid-Statēn.

Gedaan te Brussel, op

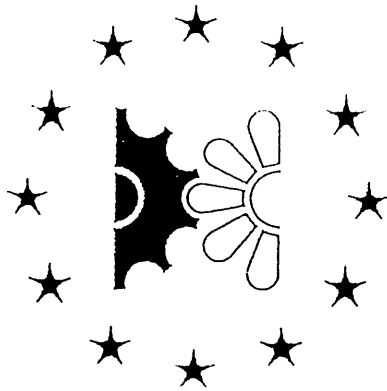
Voor de Raad

BIJLAGE I

BEOORDELINGSTABEL

Levenscyclus produkt Milieugebieden	Productie	Distributie	Gebruik	Verwijdering
Afval				
Verontreiniging en achter- uitgang van de bodem				
Waterverontreiniging				
Luchtverontreiniging,				
Geluidhinder				
Energieverbruik				
Verbruik van natuurlijke hulpbronnen				
Voor een vereenvoudigd model worden de volgende criteria voorgesteld : 0 : nagenoeg geen resp. een te verwaarlozen verontreiniging; *matige verontreiniging; **aanzienlijke verontreiniging.				

ANNEX T

ISSN 0254-1513

COM(91) 37 def.

DOCUMENTEN

NL

14

Catalogusnummer : CB-CO-91-064-NI -C
ISBN 92-77-69403-3

VERKOOPPRIJS	tot 30 blz.: 3,50 ECU	per 10 blz. meer: 1,25 ECU

Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
L-2985 Luxemburg